

(1887 – 1979)

SABRİ HALICI

1 887 YILI Erzurum'a bağlı Kığı kazasının Şaruk köyünde dünyaya gelmiştir. Kığı, günümüzde Bingöl'e bağlı bir kazadır. Gençliğinden itibaren Konya'da ikamet etmektedir. Konya'da, Kürt Sabri Bey diye de tanınır, soyadı kanunu çıkınca yaptığı işten dolayı Halıcı soyadını alıyor. Halıcı Sabri Ağabey uzun boylu, yakışıklı, otoriter, iyi bir hatip, tuttuğunu koparan sert mizaçlı bir kişi olarak tarif edebilir. 31 Mart 1979 tarihinde vefat etti, mezarı Konya Musalla kabristanındadır.

Zübeyir Gündüzalp ağabeye risaleleri ilk tanıtanlardan birisi, Sabri Halıcı ağabeydir. Bizim talebe olduğumuz yıllarda ara sıra Ankara'daki dersaneleri ziyaret ederdi. Bu kahraman ağabeyimizin ismi, külli-yatta çok geçmektedir.

Sabri ağabeyin ders ve sohbetlerinde Ankara'da Risale-i Nur dersanelerinde çok defa bulunduk. Fakat Üstad ve risalelerin neşriyatıyla alâkalı bir hatıra anlattığına hiç şahit olmadım. Her nasılsa biz de soramadık.

“AYAKTA BEVL, İSTİBRA, İSTİNCA” KONULARINDA ÇOK TITİZDİ

Sabri Halıcı ile 1970 senesinin çok sıcak bir ağustos gününde Bediüzzaman'ın Van Mevlidi dönüşünde Diyarbakır 10 Numara dershanesinde tekrar karşılaştık. Gece dersten sonra dersanenin bahçesinde oturduk. Kendisinden bir-iki hatıra rica ettim, “Yaz!” dedi. Ben de daima yanımda taşıdığım hatıra defterimi çıkardım, yazmaya başladım. O söyledi, ben aynen yazdım. Yazı bittikten sonra isteğim üzerine altına imzasını attı. Mübarek ağabeye Üstad'la alâkalı yine bir şey anlattırمامıştım, Risale-i Nur'daki hakikatlerden anlatmıştı... İfadelerini metnin sona ilave ettim.

Sabri ağabeyimizin hassasiyetle, titizlikle bizlere bir tavsiyesi vardı: Ayakta bevl etmemek, istibra, istinca... Sabri Ağabey, ayakta bevl etmenin kabir azabına münker olduğunu hemen her toplulukta izah eder...

İKİ ERZURUMLU, MÜHİM BİR MEKTUBUN YAZILMASINA VESİLE OLMUŞTU

O sıralarda (1940'lı yılların sonu) İstanbul'da ikamet etmekte olan Salih Yeşil, Sabri Halıcı gibi Erzurumludur. Sabri Ağabey, İstanbul Tıp Fakültesi talebesi Mustafa Oruç'la beraber hemşerisi Yeşil Salih'i ziyarete gider. Fakat “tesettür, Hz. Muaviye, Vehhabilik” gibi mevzularda aralarında şiddetli bir münakaşa geçer. Ve bir parçasını buraya derç ettiğimiz, Âl-i Beyt ve Sahabe-i Kiramla alâkalı çok önemli bir mektubun yazılmasına, bilmeyerek vesile olurlar. Münakaşada hazır bulunan Mustafa Oruç'tan hadiseyi dinledik ve kaydettik. (Bkz. Mustafa Oruç)

“...Hatta Sabri'yle küçücük münakaşanız, hem Risale-i Nur'a, hem hakaik-ı imaniyenin intişarına ehemmiyetli zarar verdiğini senden saklamam. Aynı vakitte burada hissettim, müteessir ve müteallim oldum! Sonra senin gibi ehl-i tahkik bir âlimin Risale-i Nur'a oraca ehemmiyetli bir hizmete vesile olacak Sabri oraya gelmesi, ikinizden büyük bir hizmet-i Nuriye beklerken, bilâkis üç cihetle Nur'a zarar geldiğini hissettim ve gördüm. Acaba neden bu zarar olmuş, diye iki-üç gün sonra haber aldım ki, Sabri manasız ve lüzumsuz seninle münakaşa etmiş, sen de hiddete gelmişsin. ‘Eyvah!’ dedim, ‘Ya Rab! Erzurum'dan imdadıma yetişen bu iki zatın münakaşasını musalâhaya tebdil et’ diye dua ettim...” (Emirdağ Lâhikası-I, 206)

“Evet, o hemşehrimiz Sabri, hakikaten Nur'a ve Nur vasıtasıyla imana öyle bir hizmet etmiş ki, bin hatasını affettirir...” (Emirdağ Lâhikası-I, 205)

SAVCIYA BEDDUA ETMEKTEN NEDEN VAZGEÇMİŞTİ?

Bu hatırayı M. Said Özdemir anlatıyor:

“Afyon hapsine Üstad’la beraber giren Sabri Halıcı ağabeyimiz vardı. Bu anlatacağım hatırayı, bana Sabri Ağabey anlatmıştı:

“Bir gün Üstad’ın koğuşuna girdim. Büyük bir koğuş... Çok şiddetli bir soğuk var, her tarafta fırtına ve buz... Camlar da kırık... Üstad abdest almış, baktım abdest suyu yerde donmuş. Yer ıslak beton... Yanına bir sandalye, bir battaniye... Hiçbir şey vermemişler. Üstad gezinmiş gezinmiş... Yere de oturamıyor. Baktım ayakları üzerine yere çömelmiş, duruyor. Orada soğuktan dunsun, ölsün diye işkence yapıyorlar. Bana dedi: ‘Kardeşim! Savcı beni buraya koydu, burada donayım öleyim diye; artık benim canıma tak etti, ona beddua edeceğim!’ Üstad elini kaldırdı, bizzat ben yanındaydım. Tam beddua edecek, birden bir pencerenin önünden yedi-sekiz yaşında küçük bir kız çocuğu geçiyordu. Savcı o zaman lojmanda oturuyordu. Üstad, ‘Bu çocuk kim?’ dedi. ‘Efendim, bu çocuk, savcının kızıdır’ dedim. ‘Tamam... O zaman ben de bedduadan vazgeçtim. O kız ‘Babama bir şey oldu!’ diye ağlar, o sebepten ben bedduadan vazgeçtim’ dedi. Bakın, kendisini o kadar ölüme sevk eden bir kimsenin küçük çocuğu ağlamasın diye o bedduadan vazgeçiyor...”

SABRİ HALICI’NIN ÖMER ÖZCAN’IN DEFTERİNE YAZDIRDIĞI DERS:

İnsan, bir damla meniden halk olunmuş, iki sınıfa ayrılmıştır.

Birinci sınıf: Esteûzubillah **Velakad kerramnâ benî âdeme** sırrına mazhar olmuş. Yani melâikelerden (daha) mukaddes sınıf...

İkincisi: Esteûzubillah **innemâl müşrikûne necesun.**

Biz şimdi hangi sınıfa tabiyiz? Kalbimizle biliriz. Hz. Allah’ın teşkilât-ı esasiye kanunu olan Kurân-ı Hakîm’in tam ahkâmına tâbi isek mükerreriyet sıfatını kazanmış oluruz. Kendi nefsi hevâmıza tâbi isek, bütün şeytânî mel’anetle meşgul isek, o zaman necis sıfatına tâbi olmuş oluruz.

İşte bunu, bu hakikatle ispat ederiz ki, ilm-i tıp’a müracaat ediyoruz: Ömr-ü beşer kaç senedir diyoruz? Doktorlar altmış sene diyorlar. Biz görüyoruz ki; yüz yirmi yaşına kadar yaşanmıştır. Niçin altmışa kadar inmiştir, azalmıştır? Onlar diyorlar ki; altmıştan sonra zevk-sefa yapılsa bile bir kıymeti yok. Biz de bunu ilmen kabul ediyoruz, doğrudur. Çünkü altmış yaşında bir adam, herhangi bir mel’anet yuvasına gitse hiç zevk alamaz.

Biz bu doktora diyoruz ki; bu adam bu zevki gece yapsa gündüz yatması; gündüz yapsa, gece yatması lâzım. Bunun otuz senesi uyku, kaldı otuz sene. On beş senesi çocukluk devresi, on sene tahsil devresi zevk yapamaz. Demek ki; ömr-ü beşer durmadan zevk sefa yapsa, beş sene yapabilir. Bunu da otuz iki milyon Türk milletinde, iki milyonu yapamaz. Çünkü: yarısı ihtiyar, yarısı fakir, yarısı sabî, yarısı hasta. Bu iki milyonu kabul etsek, bizim kemiklerimizi (öldüğümüz zaman) hangi adam çıkarır buna ilmen imkân yok.

Ya bizim dediğimiz gibi ise; -hem de öyledir- herkes Mahkeme-i Kübra’da hesap verecek. O zaman Rabbinize ne cevap vereceksiniz? Beş senelik gayr-i meşru zevk için, o ebedî hayatınızı, ebedî cehenneme feda etmiş oluyorsunuz. Bir akl-ı selime sahip iseniz, bir an önce imana geliniz ve ebedî hayatınızı kurtarınız.

06.08.1970

Sabri Halıcı

Diyarbakır 10 Numara Dersanesi